

DONATIUNEA G. SION

FAMILIA

FÓIA ENCICLOPEDICA SI BELETRISTICA

CU ILUSTRATIUNI.

Totu-odata organulu publicatiunilor „Societătii pentru fondu de teatru natiunalu.”

DONATIUNEA G. SION

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PROPRIETARIU, REDACTORU SI EDITORU :

IOSIFU VULCANU.

ANULU XIII — 1877.

BUDA-PESTA, 1877.

Cu tipariul lui Aleșandru Kocsy in Budapesta, 1877. Calea terei nr. 39.

Bibl. Univ. Cluj Nr. 1340-1923	Sibiu II-504
-----------------------------------	-----------------

279290

BCU Cluj./ Central University Library Cluj

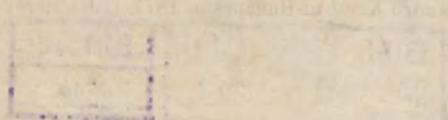

THOMAS DE VRIES LIBRARY STAMP

THOMAS DE VRIES LIBRARY

1781 - TITZ ULLIMA

A18-AF3347.008

C U P R I N S U L U.

I.

Portrete si biografii.

	<i>Pagin'a.</i>
1. Dómn'a Stanca, Soci'a lui Mihaiu Vitézulu	5
2. Generalu Ignatieff	17
3. Savfet pasia	17
4. Marquis Salisbury	17
5. Midhat pasia	41
6. Sultanulu Abdul Hamid	89
7. Tiarin'a Maria Alesandrovna	113
8. Marele duce Alessandru Alesandroviciu (Cesarievicu)	113
9. Vladimir Alesandroviciu	113
10. Imperatulu Vilelmu	137
11. Iosifu Mán	161
12. Henricu Heine	185
13. Tiarulu russescu Alessandru II	221
14. Marele duce Nicolae	233
15. Abdul Kerim pasia	233
16. Carol I, Domnitorulu României	257
17. Marele duce Mihaiu	269
18. Hobart pasia	281
19. Redif pasia	329
20. Suleiman pasia	329
21. Hadsi Murtuz Molla Razi	353
22. Alessandru Papiu Ilarianu	529
23. Loris-Melikoff	545
24. Todleben	545
25. Tergukasoff	545
26. Gurko	545
27. Mehemed Ali	557
28. Ozman pasia	581

II.

Ilustratiuni.

1. Hor'a, dantiu poporulu românescu	65
2. Intrarea Cazacilor în Craiova	245
3. Esploziunea monitorului turcescu Seifi	293
4. Schitie din óstea româna	317
5. Cetatea Cars în Azia	365
6. Cattaro la pôlele Muntenegrului	389
7. Ternova	413
8. Inmorméntarea lui Thiers în Paris	449
9. Lupta în strimitórea Sipca	461
10. Spéndiurarea bulgarilor	485
11. Inmorméntarea mortilor la Grivitia	509
12. Lupt'a pentru drapelu	533
13. Armat'a româna	568
14. Asaltulu diviziunii a dòu'a române a supra redutei Grivitia la Plevna	569
15. Familiele turce fugu din Rusciucu	593
16. Asaltulu Rusilor a supra Carsului	605
	617

III.

Literatura, estetica.

	<i>Pagin'a.</i>
•Ar. Densusianu : Epistole literare	373. 409. 445. 493.
Spinu Ghimpescu : Români si dñuarele straine	205
Lazaru P. Petrinu : Poezia sacra	181
•George Popescu : Cursu elementaru de istoria literaturii române	289
Dr. Grigoriu Silasi : Batai'a bróscelor si sioreci	97
Dr. G. Vuia : Despre graci'a estetica	85
Iosifu Vulcanu : Literatur'a româna în 1877	615

IV.

Poezii.

a) Autori români.

V. Aleșandri : Balcanulu si Carpatulu	255
Z. Antinescu : La morméntulu mamei mele	27
" Margaritarelulu	362
I. S. Badescu : Oda M. S. Carol I	383
Gr. Bengescu : Marsiulu 1877	279
V. R. Buticescu : Hei nevésta!	613
Iosifu Contiu : Batai'a bróscelor cu sioreci	98
Ar. Densusianu : Cei patru-dieci de mii, balada	553
Petru Dulsfu : Deminéti'a	447
" Cununa de lauru	602
Elisa : Catra unu june	64
Petru V. Grigoriu : La dêns'a	87
" La o femeia	124
" Music'a	193
" La María	243
" Dedicare	303
" La	304
" Amicului meu George Scheletti	351
" La Francia	457
" Adio la iluzii	505
" Ea	541
" Pe unu album	577
I. Al. Lapedatu : La pahare	15
" La Ioanu Popasu	39
" Leulu din Carpati	76
Al. A. Macedonsehi : Sonete	51
" Unu poetu	148
" Fluerulu ciobanului	292
" Dupa plória	424
M. C. Manciulescu : Marsiulu Rosiorilor de la Vede	279
At. M. Marienescu : O romantia	338
" Dupa batai'a de la Sarmisegetusa	517
N. T. Orasianu : Armatelor române	278

	Pagin'a.
<i>Vasile Paunu</i> : Oda la resbelu	313
<i>P. Petrilă</i> : Mariei	197
<i>D. Petrușino</i> : Blaștemul	3
<i>Iosif Romanu</i> : La tiéra	398
<i>N. Scurtescu</i> : Siren'a	160
<i>George Sion</i> : Stéu'a României	265
<i>G. V. Stefaniu</i> : Ce au fostu	546
<i>G. D. Teodorescu</i> : Desmostenitii	232
<i>B. A. Vinesiu</i> : Doru din strainetate	135
" Strainismulu	183
" La privirea Senei	183
" Sonetu	327
" Lupt'a	368
" Femeilor române	435
" Luarea Rahovei	566
<i>Iosif Vulcanu</i> : Scame pentru cei raniti!	375
" La Holodu	470
" Visulu	496
" Nu sciu	532
" La revederea Ardealului	589
<i>b) Autori străini.</i>	
<i>L. Bürger</i> : Balad'a dorobantiului, tradusa de Al. A. Macedonschi	483
<i>A. Chenier</i> : La Fanny, tradusa de B. A. Vinesiu	521
<i>Dante</i> : „Infernulu“, cântulu III, tradusu de I. C. Drăgescu	169
<i>K. Günther</i> : Betrânlulu lautaru, tradusu de A. B. 472	
<i>H. Heine</i> : Din lacremile-mi crescă, — Când eu în ochii tei privescă, traduse de Ios. Vulcanu	185
" Patru poesii scurte, traduse de E. d'Albon	218
<i>Lamartine</i> : Fericirea campenescă, tradusa de Al. A. Macedonschi	207
<i>Alfred de Musset</i> : Mangaieri, traducere de Petru V. Grigoriu	410
<i>Alesandru Petofi</i> : Lumea acăstă, tradusa de Al. A. Macedonschi	543
<i>Puschkin</i> : Romantia spaniola, tradusa de Al. A. Macedonschi	111
<i>Schiller</i> : Unu tineru la isvoru, trad. de N. Baboianu	508
<i>V.</i>	
Novele, romanuri, piese teatrale, povesti, descrieri de caletoria.	
<i>E. d'Albon</i> : Eugenia, noveleta	591
<i>L. B. Bianu</i> : Capriciul norocului, novela locușata	421
<i>Xavier de Montépin</i> : Secretele Castelului, (La sorcière rouge), românul în 3 tomuri, tradusu de Iosif Holodanu	6
<i>A. I. Odobescu</i> : Fét'a din pétra, basma poporala	4
<i>Iosif Vulcanu</i> : Mirésa pentru mirésa, comedie în trei acte	76
" Schitie de caletoria	541
<i>VI.</i>	
Istoria, mitologia, topografia, etnografia.	
<i>I. V. Barcianu</i> : Strîmtorea de la Turnu-rosiu	194
<i>Ionu a lui Ionu de la Buceciu</i> : Poporele Daciei înainte de colonisarea româna	109

	Pagin'a.
<i>George Sion Gherei</i> : Despre isvórele istoriei	229
<i>Simeonu Fl. Marianu</i> : Proverbe poporale române	433
" Calendarulu poporulu	481
<i>Gr. G. Tocilescu</i> : Dómna Stanca, studiu	1
<i>G. D. Teodorescu</i> : Miluirea tîganilor	241
<i>Fara nume</i> : Partea românescă a Dunării	266

VII.

Viétila sociala.

<i>B. L. Bianu</i> : Scrisori din Bucuresci 57. 81. 251. 260. 275.	
<i>B.</i> : De la Bucuresci	285. 297. 307
<i>Codreanu</i> : Unu suspinu din Satumare	45
<i>P. Coroiu</i> : Reuniunea „Hilaria“ din Oradea-mare	82
<i>Figaro</i> : Din galer'a dietei	93
" Barbatulu si femeia, schitia francesă	117
<i>Petru V. Grigoriu</i> : Corespondintia din Iasi	273. 513
<i>R. Jantea</i> : Damele române din Abrudu	417
<i>I. Al. Lapedatu</i> : Educatiunea secului frumosu	145
<i>Constantinu Moraru</i> : Din Bucovina	143. 166
" Unu concertu românescu	
" în Bucovina	201
<i>Uuu ospe</i> : Serbarea ajunului anului 1877 în Viena	21
<i>Lazaru P. Petrinu</i> : Pascale	154
" Mam'a	217
<i>Publiu</i> : Ana Olteanu n. Popu-Maiorul	417
<i>B. A. Vinesiu</i> : Scrisori din Paris	261
<i>Iosif Vulcanu</i> : Septemn'a prima	9
" De alta-data!	33
" Dupa balu	69
" Epilogu la adunarea din Abrudu	356

VIII.

Societăti de cultura.

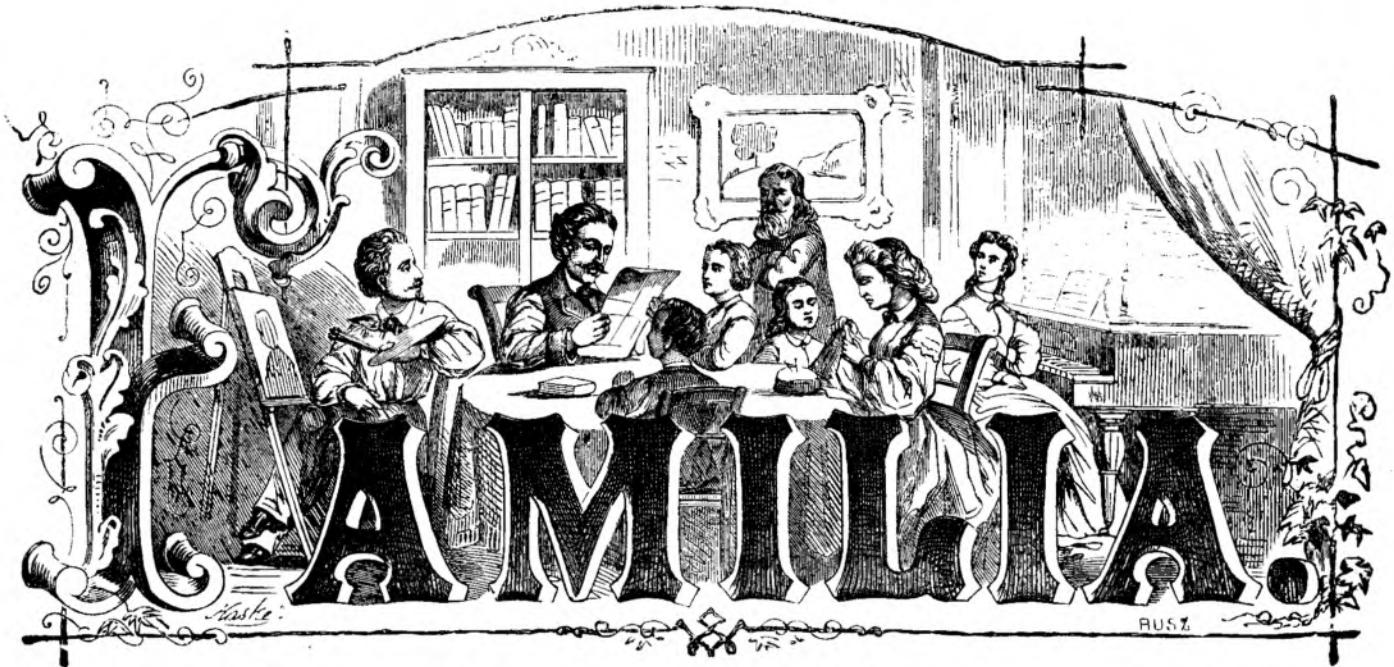
1. Reuniunea femeilor române din Fagarasiu si giuru	105
2. Statutele Societății scolare „Dragosiu“ din Volovetiu în Bucovina	166
3. De la Societatea „Arborosa“	190
4. Program'a si convocarea adunării din Abrudu a Societății pentru fondu de teatru român	277
5. Actele adunării din Abrudu a Societății pentru fondu de teatru român	342
6. Continuarea actelor acestei adunări	355
7. Reminiscenie de la adunarea gen. a reuniunii invetigatorilor r. gr. or. din dieces'a Caransebesului, de Emilia Lungu	404

IX.

Felurite.

1. In ambulanti'a dinaintea Plevnei	453
2. Telefonulu, de G. T.	567
3. Cultivarea pelei, de I. Panea	171

Afara de aceste, mai în tôte numerele, notitie instructive si petrecătore, bombóne, mod'a nouă, nouătăți sociale si literare din tiéra si din strainetate, raporturi despre resboiu, ghicitore, si alte menuntiusiuri.

BUDA-PESTA
2 Januariu st. v.
14 Januariu st. n.

Va esfi duminec'a.
Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr.1.

ANULU XIII.
1877.

Pretiulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 er.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

PREMIULU FEMEILORU ROMANE.

Se cere o novela originala, din vieti'a sociala romana moderna, ori din istoria nostra nationala, seu din vieti'a poporului nostru.

Lungimea ei are se fiu cam de o col'a cu litere „garmond“ in formatulu „Familie.“

Lucrările concursuale sunt a se tramite la redactiunea „Familie“ in Budapest, pana la terminulu de 1 maiu a. c. st. nou.

Novelele sosite se voru criticá de catra o comissiune, si cea mai buna se va premia cu

diece galbeni imperatesci,

din fondulu contribuitu spre acestu scopu la redactiunea nostra de mai multe dame romane.

Scrierea premiata se va publica apoi in diuarulu „Familia.“

Celealte diuarie, dincóce si dincolo de Carpati, sunt rugate a reproduce aceste sîre in colónele loru.

Budapest 1/13 januarie 1877.

Redactiunea „Familie.“

DÓMNA STANCA.

— Studiu istoricu. —

§. 1.

Istoria romana, ast-felu precum este ea pana astadi scrisa, nu ne 'nfatisieza decat unu sîru neintreruptu de lupte crâncene in afara si in intru, crudimi ale despotiloru, fremantari zedarnice ale celoru desmosteniti si impilati, tablou mohoritu unde numai fortia brutală se desvelue in intregimea ei, ér despre vieti'a sociala, cultura, legi, obiceiuri,

gratia, simtimentu, femeia, nici chiar o palida trasura nu se zaresce.

Nu 'ncape dar nici o mirare, déca in form'a-i trunchiata, saraca, fara culore si viétia, istoria atrage pe pré putini catra dins'a, — si influenti'a ei a supra educatiunii si instrucțiunii este că si nulla.

In adeveru, — pentru a considera lucrulu sub unu punctu de vedere mai restrinsu, — ce

interesu si simtîminte potu inspirá fragedelor copile si femeii române 'n genere nisce manuale de istoria, cari nu continu unu rîndu măcaru despre rolulu ce a jucat femei'a in societatea româna, cari nu presinta o figura celu putinu a sexului frumosu, care sè fi stralucit prin virtutile sale, prin devotamentulu catra sociulu seu, prin eroismu, prin iubirea sfanta catra patri'a si religiunea parintilor sei ?

Si cătu de mare nevoia n'aru avé aceste fintie tinere, ce au a devení odata mame, a-si formá si intarí caracterulu cu pildele ce le procura insu-si trecutulu natîunii loru !

Câte din ele auditu-au óre despre soci'a unui Stefanu celu Mare, despre fîc'a sa domniti'a Elena, despre Elena a lui Petru Raresiu, Elena a lui Matheiu-Voda, Stanca a lui Mihaiu Vitézulu, Roxanda fîc'a lui Vasilie Voda, domn'a Kiajna, domn'a Despina, Elisabeta Movila etc.? — pe candu câte din cele ce si-au facutu instructiunea in pensionatele nôstre dirrese in genere de straine, nu cunoscu pe: Ioanna d' Arc, Clothilda, domn'a de Maintenon, La Vallière, Pompadour, Montespan etc.? .

Reulu esista dar cu urmârile-i fatale, pe cari nu e loculu a le aretâ ací, si numai aceia nu voiescu a le simti, cari gasescu că totulu merge 'n societate bine, — pentru că nu dorescu nimica a vedé intr'ins'a mai bine.

§. 2.

Ultim'a decada a vîcului alu XVI-le ne presinta in Tiér'a-Romanésca uriasi'a figura a acelui nenspaimentatu voevodu, care concentrá 'n sine că intr'unu focaru de lumina cele mai scumpe si mai glorióse amintiri ale unui nému.

Mihaiu-Vitézulu va fi pururea eroulu nationalu alu tuturoru Romaniloru, simbolulu de unire alu fratiloru despartiti de vitreg'a sorta si de vecinii cutropitori; si minunatele isprâvi ale acestui Achile romanescu voru formá totu-de-una cartea vitejiei, cartea care sè se cetésca cu dragu de catra ori-cine.

Togmai prin amurgitulu aceloru timpuri de cumplite vijelii si nesfîrsite resbóie istoriculu intimpina o fintia blanda, milósa, modesta, unu ângeru de femeia si de socia, a cărrii sorta a fostu pana 'n fine legata de a lui Michaiu-Vitézulu, ér vieti'a sa unu lantiu de suferintie rabdate fara rescóla si desnadejde.

Acésta figura voimu noi asta-di a o scôte din pulberea uitării atâtoru vîcuri, si cu dra-

g'a povestire a 'ntemplărîloru ei sè aruncâmu celu putinu in sufletulu celu simtitoru alu femeiloru de adi o schintea de iubire si interesu pentru trecutulu nationalu, si sè le dàmu increderea că si 'n paginele istorice romane se afla destule exemple de virtute, devotamentu, gingasia a détoríci, dragoste de patria, caracteru statornicu in fericire că si 'n neferircire ...

Dar cu cătu dorulu nostru de a 'mplini acesta sarcina este mai mare, cu atâtua greutătile sunt insemnate nu numai din sarací'a isvoreloru —, cătu din acea dificultate de a citi impede in oglind'a interna a unei femei, menita a ne aretâ miscările multiple ale sufletului seu; căci am socotit totu-de-una, că istori'a nu-si pote ajunge utilitatea scopuriloru sale, déca nu pune pe cititoriu in fati'a chiar a simtiriloru si suferinteloru persoñei ce descrie, déca nu respinge acea forma vesteda, séca, a unui tablou fara vieti'a si culóre, si nu scie a insuflá caldur'a realitatii inse-si.

§. 3.

Putinele notiuni respondite prin documentele si chronicele nôstre nu ne permitu a recompune la o distantia atâtua de mare imaginea completa a stării sociale din Tiér'a-Romanésca la jumetatea vîcului alu XVI-le; si in neputintia de acést'a vomu indicá câteva trasuri numai, cari voru fi — credemu — in de ajunsu pentru cunoscerea mediului in care a vietuit domn'a Stanca.

Condițiunea femeii in societate este totu-de-una adeverat'a mesura a progressului socialu; acolo unde femei'a este tratata de slava, unde traieste in cas'a parintelui său a sociului seu că intr'o inchisóre, unde dreptulu despoticu său arbitraru a supra-i nu-si gasesce nici o margine in lege său moravuri: acolo nu trebuesce cautatu sentimentulu său chiar notiunea libertății! Acolo nu sunt cetatieni; tirani cu femeile si copíii loru, ei sunt la rîndul loru robi celui mai cumplitu despotismu . . .

Positiunea femeii in societatea romana nu se pote dîce că eră togmai astfelui. Biseric'a admitiendu egalitatea civila a sexelor in casatoría, innaltiase prin acést'a pan' la unu punctu demnitatea morală a femeii, i asurase libertatea sa si óre-care capacitate civila. Puterea maritata pastrandu-si prestigiulu si realitatea sa, institutiunea casatorieei protegiata de lege, evolutiunea normala a instinctelor familiei putea dâ : fatalui autoritatea sa, pro-

đusulu unei intreite superiorități : fisice, intelectuale și morale; femeii — supunerea, urmare a atasamentului seu; ér copiilor respectulu catra creatorii loru . . .

Virtutile casnice infloriau; femeia era sufletulu patriotismului sociului și filioru sei; ér licenti'a moravurilor nu desonorase casatori'a.

Divorturile erau neaudite séu celu putinu de totu rare; ele nu putea avé locu de cătu cu mari greutăți, si numai cu consumtimentulu ambelor parti si incuviintiarea mitropolitului si a domnului, de multe ori chiar a patriarchului din Constantinopole. Femeia, pentru ori ce vina mare i-ar fi imputatu sociulu seu, putea sè justifice nevinovatia sa: déca la diu'a ficsata 12 giupanese luate pe revasie domnesci aru fi juratu cu manile pe Sf. Evangelia inaintea mitropolitului, că: nu este nimicu adeveratu din acusarea ce s'a adusu acelei femei. (¹)

Partea femeiesca fiindu esclusa de la mos-tenire ori de câte ori se gasia in concurrentia cu copiii de parte barbatésca, avea numai dreptulu de a primi de la acestia o portiune din avere cá *zestre*, candu se casatoriá (²). In lipsa inse de frati femeia putea veni la succesiune numai printr'o „*infiire speciala*“, déca adica tatalu fiindu in viétia o adoptă a nume printr'unu chrisovu domnescu „in locu de fiu.“ (³)

(Va urmá.)

Gr. G. Tocilescu.

B L A S T E M U L U.

Din adanc'a suferintia,
Care fruntea mi-a plecatu,
Voiu s'aruncu in fati'a lumei
Unu blastemu neimpacatu.

Voiu sè dicu cu-a mea durere
La destinulu celu barbaru:
„Nu dai viétia, dà-mi dar mórtie,
Dar nu reu asiá de-amaru!

(¹) Carte de judecata de la Matheiu Basarabu voda, din 1633, in „Magazinul Istoricu pentru Dacia“, I. 206—209, Bucuresci 1845.

(²) Chrisovu din 1512 a lui Négoe Bassarabu, la Archivulu Statului din Bucuresci, doc. monastirii Cozia. — Idem din 1509 a lui Mihnea-voda, totu-acolo.

(³) Chrisovu de la Négoe voda din 1519, in „Column'a lui Traianu“, an. V, nr. 6. Mai pe largu a supra cestiunii vedi studiulu nostru: „Despre legatu in dreptulu románu si in dreptulu românu“, Bucuresci 1874.

N'am cerutu eu de la tine
Munti de auru séu cununi;
Astfelu de comori profane
Eu le credu desiertaciuni.

Am doritu sè pastrezu numai
O margea in sinulu meu,
S'o iubescu si 'n multiamire
Sè adoru pe Dumnedieu.

Ori si candu, cá ori si unde
Cerulu mi-a fostu totu dusmanu;
Prigonitu eram de venturi
Pe alu vietii oceanu.

Si furtune furióse
Mi-au sdrobitu puterea mea,
Pan' ce am pututu sè afli
Si eu bietulu o margea.

Multu iubiam acea margica,
Cáci altu bine n'a sciutu;
Inse vai ! in sinulu mortii
Adi margic'a mi-am perduto!...

Am perduto cu ea de-odata
Tineretie si amoru;
Ah ! si nime nu-mi rentórc
Partea mea de viitoru.

Sunt perduto si eu acuma,
Vedu pré bine si simtiescu;
Dar murindu, in fati'a lumei
Unu blastemu vreu sè rostescu :

Cáci cu sórtea mea de-acuma
Nu potu, nu potu sè me 'mpacu;
Deci la ur'a-mi pentru viétia
E blastemulu singuru lécu.

Blastemu dar alu vietii mele
Antáiu césu nenorocitu,
Ce spre-atât'a reu in lume
Cu urgía m'a menitu.

Blastemu diu'a cea fatala,
Care nasce pe pamantu
Inime de amoru pline,
Spre-a le pune in mormentu.

Blastemu legea in natura,
Ce aprinde-acelu amoru,
Care cu sperantia cresce,
Avendu hrana vecinicu doru.

Blastemu sórtea tradatóre,
Mórtea, dusmanu omenescu!
Dar mai tare blastemu ins'a-si
Viéti'a, care o traiescu !

Blastemu sórele, ce-odata
In norocu m'a luminatu,
Si vediendu apoi durerea-mi,
De pe ceru nu a picatu.

Blastemu totu, ce me incanta :
Paseri, codri, flori, zefiru,
Panea care me hrancesce,
Aerulu care-lu respiru.

Si in urma cu durere
Blastemu totu, de-i bunu séu reu ;
Si 'n blastemulu meu de mórte
Blastematu o sè moru eu !

D. Petrino.

FÉT'A DIN PÉTRA.

— Basma poporala. —

Pe o frumósa dì de véra, me odihnisem câte-va óre la schitulu Garanulu, — o minunata infundatura calugarésca din munti, câteva colibe si o bisericutia de bérne, semenate printr'o pajiste smaltiuuta cu flori, pe care o incinge unu semi-cercu de nalte stânci pestriție, ce portu numirea fórte nimerita de Curcubét'a. De acolo plecai calare cá sè mergu la Bisoc'a, satu in dóue chipuri interessantu : mai antâiu fiindu cà de sub délulu pe care elu siede isvoresce Pecenég'a, unu periu cu nume preciosu pentru etnografi tierii; alu doile pentru că intr'insulu traiescu si se prasescu din nému in nému, cei mai frumosi barbati din totu plaiulu imprejmuitoru. Cá proba despre acésta din urma particularitate a satului Bisoc'a, — particularitate pe care am pututu mai tardiu sè o constatui in tóta intinderea ei, — aveam cu mine, dreptu calauza de la Gavanulu pana acolo, unu voinicu Bisocénu, unu felu de óchesiu Apollon mumentescu, carele cunoscea cá in palma tóte cotiturile muntilor si se mai pricepea si la multe altele, càci erá si venotoru, si ciobanu, si cosasiu, si cantaretu la biserica, si cantaretu la cavalulu, — Dómne iérta! pare-mi-se că mai mesteru erá la flueru decâtu in strana, — ba inca sciai sè spuia si basne de-ti erá dragu sè-lu asculti.

Câtu a tinutu calea, — vre o siepte óre, — guriti'a nu i-a tacutu. D'apoi nici eu nu-i dám vreme sè resufle. „Baditia, ce livede e ast'a ?“ lu-intrebám, trecêndu prin nisce gusi de vâi, cari me imbetau cu dulceleloru mirosu de fénú prospetu cositu. — „Cum se chiama ierbile cele cari paru impletite si la vêrfu gaitanite ?“ — Si elu mi-spunea numirile tuturoror florilor, ierbeloru si burienelor, aretandu-mi chiar si pe acele cari sunt bune de lécu : — „Ceea este dobrisioru si cealalta ghisdeiu; ast'a e laptele stanciei si astalalta zirna-mitiósa; ici éta brêndusie si colé dedetiei; apoi loboda si drobu, vêzdróga si simi-

nocu, iérb'a ciutei si piperigu, pojarniti'a si sefterea si altele multe ...

Dar cine le mai tîne minte ! D'aslu fi statu sè le insemnezu pe tóte, póte că-mi dá si mie Societatea academica sè lucrezu, — nu, vai de mine, la „Dictionarulu“ celu cu vorbe numai plivite, alese si mai cu séma croite de pe curat'a latinía, — ci la pagubasiulu de „Glossariu“, unde procopsitii nostrii lexicographi si scoritori de graiu nou si pocitu asvârla cu borhotu, mai bine de jumetate biéta frumós'a nôstra limba romanésca.

Din norocire, Bisocénulu meu nu scia nimicu despre chipulu cum ne batemu noi jocu in orasie de ce avemu mai scumpu remasu de la parinti, si elu, in limb'a sa, pe care aslu dá ani din viétia-mi că s'o potu scrie intocmai dupa cum elu o rostiá, in acea limba spornica, vîrtósa si limpede a tieraniloru nostrii, mi-povestia pasurile si placerile ómeniloru de la munte.

Candu ajunseramu pe muchea plaiului, ce desparte vâile despre Buzeu de cele despre Rômnicu, privelistea, din vesela si placuta ce erá, se facu de odata marétia.

In spate aveam culmea intinsa a Penteleului, starostele muntilor din Buzeu, si pe sub dinsulu se rônduiau, că trepte ale unei scări de uriési, plaiulu Raboiului, muntii Ne-harnitia, ambele Musie, Maciesiulu, Brezeulu, Pétr'a-penei, Carâmbulu si multe altele mai asiediate; dar dreptu in fati'a nôstra, adepostite sub piscurile semetie ale Furului si ale Stesicului, se innaltiau, că niste pareti suri si macinati, d'a lungulu unei perdele de bradetu, stâncele Naculeloru, la pôlele carora se asternea, intocmai că unu laiceru verde si infloratu, o poiéna larga si desfetata.

Intr'adeveru ai fi disu, că balad'a pastoresca, că acelu picioru de plaiu este o adeverata gura de raiu.

Stám si me uitám cu acea uimire, produsa adese in noi de privelistele neasteptate ce ne isbescu vederile pe unile culme despartitóre de vâi. Calauzulu meu, carele — cum am spusu — avea sementia multa de vorba, me destepțà din acea mirare muta : — „Asiá-i, domnule, că-su mândre Petrele fetei de la Nacula ? Vedu c'ai remasu cu ochii la ele ; dar mi-te, candu a sei si povestea loru ?“ — „Apoi ce mai stai, voinice ?“ — i respunsei cu graba, — spune-o, déca o scii. O sè-mi tia de uritu pe drumu.“ Si Bisocénulu meu, carele atât'a astuptá, incepù a-mi spune urmatorulu basnu, povestindu-lu in alu seu graiu poeticu si ar-

moniosu, pe care indesiertu me voiu silí eu a-lu rechiamá in amintirile mele :

„Basnulu, boieri domn' a vóstra, (aveam cu mine si pe unu Némtiu, care nu intielegea romanesce) — basnulu meu e cam copilarosu; dar pare-mi-se, cà nu e tocmai fara de folosu.

„In vremea de demultu, pe candu ómenii de pe lumea ast'a, sciau si puteau mai multu decâtu ce potu si scíu de acum, pe candu prunculu de trei dile ti-numerá numai intr'o clipă tóte stelele de pe ceru, si vedea cu ochisiorii cum cresce iérb'a campului si audia cu ure-

cei mai carturari din diu'a de astadi nu le mai potu ghicí.

„Din toti copíii câti Dumnedieu i dase si i luase inapoi la sine Dómn'a Néga remasese, in veduvía, numai cu unu fecioru pe care lu-iubiá cá lumín'a ochiloru. Erá si dragalasiu, — bata-lu crucea, — puiulu de imperatn ! Mândru cá stralucitulu sôrelui la amédi, blandu cá radiele line si mângeao se ale lunei, sprin-tenu cá lucéferulu sclipitoru alu diminetiei si intieleptu cá si intréga tarí'a ceruriloru. Nu scia maica sa nici lumea tóta cu ce sè-lu mai

Dómn'a Stanca, soci'a lui Mihaiu Vitézulu.

chile cum sfîrșita fusese candu tórcse painjinulu, ... pe vremea de atunci traiá in plaiurile Buzului o imperatéra tare si mare, pe care o chiamá Dómn'a Néga. Ea si-avea palatele ei tocmai colo, in codrii Cisleurui, unde se vedu si astadi, pe o magura mare ocolita cu periie, temelíile de zidu ale cetății ei, ér gradinile si livedile, in cari ea se preamblá candu i se facea urîtu a casa, si le avea pe colnicele Lapo-siului, unde stă si acum putiulu ei cu colacu de pétra, sapatu cu slope, pe care, dieu, nici

desmierde, atâtu erá tuturoru de dragu si de placutu.

„De micutiu lu-dase Dómn'a la carte si candu abié incepuse tuleiele barbei sè-i umbrésca peliti'a copilarésca, elu vorbiá pe de rostu tóte limbele de pe lume, ba inca intielege si grajurile tainuite ale paseriloru si ale féreloru.

(Va urmá.)

A. I. Odobescu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

Tomulu I.

Capulu pentru care s'a pusu premiu.

Introducere.

I.

Vrajitoréa rosia.

Intre acele ulicioare prepadite, in cari sap'a demitorilor lucra in tote dilele, inlocuindu miserile murdare ale Parisului vechiu cu stralucirile Parisului nou, un'a din cele mai cunoscute, un'a din acele a caroru amintire va mai traí inca multu timpu — (gratia dramei grozave a carei teatru fu si care numai cu cete-va luni s'a petrecut mai de graba decat nimirirea sa) — se numia strad'a Lanterne.

In mijlocul secolului alu siepte-spre-diecele exista deja cas'a hidosa, unde in un'a din incaperile sale s'a sinucis Gerardu de Nerval, placutulu povestilor, dulcele poetu, visatorulu melancolicu ; si esteriorulu ei nici atunce nu era mai uritu decat atunce candu a perit pentru totu-de-una intr'unu verteju de pravu resbunatoru, de odata cu ulicioara angusta si intunecosa, in care aerulu nu pre petrundea si in care solele nici odata nu strabatea.

In 1645, etagiulu alu doile alu acestei case era ocupatu de o femeia numita Simiona Raymond, careia industriele sale intunecose i facura o reputatie rea.

Simiona Raymond practicá de regula si deschis meserile de datatore in carti, profetitore de rorociri, ghicitore, esplicatore din palma etc. Ea talmaciá visurile. Si dicea, ca marea carte a viitorului n'are pentru dins'a nici unu secretu.

Intr'aceea acésta era numai un'a din insusirile sale, dar nu aceea, care i producea mai multu vinitu.

Simiona se occupa de medicin'a secreta. Ea facu, cu ora-care succesu, gradurile spre a puté fi mosia. Ea avea o inteligintia innalta, si nu-i lipsea nici sciintia, nici esperintia; inse, in locu de a intrebuinta acele daruri naturale si castigate, le folosiá tote spre reutate.

Ea compunea si vindea, cantarindu-le cu auru, niste beuturi de amoru misteriose, lecuri secrete, si beuturi cu insusiri bizare si infriosiate.

Nu o bieta copila, vinovata numai cu o gresielu in momentulu in care a trecutu pragulu locuintei Simione-ei, esu de la dins'a infricata si desperata in anima si gârbovita sub greutatea unei crimi.

La 10 aprile 1665, cam la optu ore sera, unu tineru deschise usi'a casei in care siedea Simiona, urca treptele de lemn, cari se miscau si erau luminate slabu de muculu fumatoru alu unei lampe, — si standu locului inaintea usiei din etagiulu alu doile, batu 'n ea intr'unu modu specialu.

Abia trecuta cete-va secunde; in laintru se facu pucintelu sgomotu; apoi o ferestuica se deschise, se ivi o deschidietura cu grathie, si numai decat o voce intrebă din laintru :

— Esti tu, Lazare?

— Eh! la draci, cine ar fi altulu? — respunse ospele cu nerabdare. Nu-ti mai este cunoscuta datin'a mea d'a bate usi'a?

Usi'a se deschise, fara ca aceste doue persoane se fi vorbitu altu ceva, si nou-venitulu intrà in o o-

daia de totu góla, apoi intr'a dóu'a multu mai mare, care avea unu aspectu curiosu si cam instrinatoru.

Paretii si plafondulu erau acoperiti de unu stratu de pictura rosia ca sangele boului. Perdelele singurei ferestre si draperile cari acoperiau cele doue usi erau din o stofa de aceea-si nuantia.

Mobilele consistau dintr'unu dulapu vechiu ciopluit si din cete-va scaune negre de stejaru.

O mésa quadrata, acoperita cu unu tapetu purpuriu, care cadea pana la pamantu si era incarcata cu carti de tarocu, instrumente de vrajire, obiecte de o forma bizara si de intrebuintiare suspecta, ocupá mijlocul odaii.

Unu corbu, care parea a fi de doue séu trei sute de ani, gugulit pe marginea unui pocalu plin de apa, si-incárniá inceu capulu lipsit de pene si privia inaintea sa cu tristetia.

Pré aprópe, de elu, pe aceea-si mésa, durmioa o pisica negra si slabanoa.

Unu pesce rosiu innotá in pocalulu de cristalu.

O lampa de feru cu doue crengi, provediuta cu unu globu din sticla rosia, respandea in odaia — pe care amu descris'o — o lucore care parea sangerosa.

Simiona Raymond completá admirabilu tabloulu. Unu artistu mare n'ar fi pututu se aléga o cadra mai potrivita pentru asemene figura.

Acésta era o femeia cam de trei-dieci de ani, innalta si subtire, cu trasuri energiose si regulate, de o forma pré curata, inse deja pré ofilite si ca desecate prin flacarile unui cuptorul topitoru din laintru.

Spincenele sale intunecose si ochii ei mari negrii scipitori, incungurati de niste cercuri adanci de colorea marmurei vénete, apareau intr'unu modu aproape brutalu pe paliditatea estraordinaria a unei fetie, despre care s'ar fi pututu dice, ca e taiata tota din o gramada de céra curata, si care era incoronata de unu Peru rosiu, desu si disordinatu.

Simiona, care pentru costumulu ei indatinatu, era supranumita „Vrajitoréa rosia,” purta o rochia lunga de lana rosia cu cretiele largi, pe care unu colbru negru o stringea in giuru de talia sa.

Capisionulu acestei rochie cadea pe umeri, dar era strapunsu de trei deschidieture, ca si imbracamantul unui calugaru, si — candu i se parea trebuciosu — acela i ascunde fatia de totu.

Pe scurtu, vrajitoréa putea se treca de frumosá, totusi frumsetia sa curiosa si intunecosa trebuia se produca mai a supra tuturor oménilor unu efectu de respingere fara voiala si instinctiva.

Ospele, pe care dins'a lu-introduse in odaia rosia era mai betranu cu unu anu séu doi decat dins'a.

Fatia lui regulata dar comuna, si inzestrata cu niste colori pré viue, n'ar fi fostu neplacuta, de cumva aceea nu avea o espressiune de nimernicia, insotita de nerusinare si cinismu, cari trebuiau se inspire in ori si cine o nencredere nemarginita. Gur'a lui cu buze subtiri parea a nu se puté deschide decat pentru necuvintia si minciuna. Ochii sei, pré deschisi si de colore véneta palida, nu se uitau nici odata in fatia.

Acelu „cine-va,” de care ne ocupam, purta cu usioretate unu costumu de lacheu din casa mare, dar acestu costumu, de si mai nou, era totusi imbotit, mangitu, si mai redusu la stare de zdréntia. Vinulu vénetiul alu beutarei poporale, si-scóse la ivela petele violete pe posomanurile aristocratice, si manecarele

lucitóre au stersu déjà mesele unsuróse ale tuturorù cárceimelorù.

Pelerí'a lui nu mai avea forma, si cravat'a, canduva alba, zacea că zdréntia pe camesi'a deschisa si pe peptarulu cu bumbi auriti.

Simiona Raymond, dupa ce incuià usi'a, si-incrucișia bratiele, si-inclinà capulu inderetru, si-inereti sprincenele negre, si intrebà intr'unu tonu scurtu si impunetoru:

— Ce vrei la mine, Lazare? Ce te-a indemnatu a viní? Si pentru ce acumă, uitandu in decursu de optu dile calea catra locuinti'a mea, ti-o ai amintit u in sé'a acést'a, candu eu credeam că nu te voiu mai revedé nici odata?

Dicêndu aceste, Simiona aruncà pe imbracamentul derangiatu alu nou-vinitului o privire scrutatóre.

Apoi dins'a adause cu vivacitate, si redicandu din umeri:

— Si in ce stare, domne sante! Par că esti unu clientu din curtea Minuniloru. Pantalonii tei si hainele tale povestescu istorii gelnice, si nici celu mai prepadiu neguitoru de haine vechi n'ar cuteză să-ti ofere pentru hainele tale nici unu micu taleru ruginitu. Prin ce locuri nimernice ai amblatu, nenorocitule copilu! N'ai pututu să mai remani, unde ai fostu pan'acuma?

Lazaru — (scimu deja, că óspele din strad'a Lanterne se numiá asiá) — se lasà a cadé cu o nevointa amabila pe unu scaunu, ridiendu cu bucuria spre a infatisia unu aeru de multiamire.

— Oh! la la! scump'a mea, dar lasa-me să resusfu! — respunse elu peste unu minutu. La draci! ce multime de intrebări! Mi-vine să eredu, dieu, că me aflu inaintea celui mai iscusițu dintre domnii nostri judecatori comissari din marele Châtelet, insarcinatu d'a face intrebările!.. Putina rabdare, idolulu meu!.. Să procedemu, de cumva ti-va conveni, că niste ómeni cu unu spiritu intieleptu si coptu, si să incepem din incepetu!

Simiona Raymond batu cu piciorulu in padimentu.

— Respunde-vei? — dise ea.

— Eh! da, cum să nu! Bucurosu. Scii bine, că eu sum dulceti'a personificata, si că vointiele tale pentru mine sunt ordini. Inse in momentulu acest'a gâtulu meu este mai secu decâtú tirf'a Arabiei. A respunde in starea asést'a mi-va fi greu. Pregatesce cuvintelor mele o cale mai lunecósa. Aréta-mi-te si acuma asiá de buna că totu-de-una, si dà amicului teu vr'o dóue degete din acelu vinu frumosu din Spania, de care — precum scii — mi-este atâtú de dragu!

Pe semne Simiona Raymond nu pré avea datina d'a opune vr'o resistintia mare fantasíiloru lui Lazaru, — căci tóta mani'a ei disparu. Ea grabi a implini dorinti'a lui, si scotiendu din dulafulu de stejaru betranu o butelia mare, si totu in acelu timpu si unu pocalu in forma de tulipanu, lu-implu cu Xeres de colórea ambrei si lu-puse inaintea lui Lazaru, care lu-beu pana la cea din urma picatura cu o placere vediuta, apoi reluă vorb'a:

— Da, acumă, scump'a mea, gratia acestoru radie de sóre, ce mi-ai datu, éta-me-su repusu perfectu in starea mea. Intréba-me cătu ti-va placé, si — la

draci! — voiu avé onórea si placerea a-ti respunde adeverulu celu mai adeveratu.

— E bine, mai antâiu si mai antâiu, spune-mi de unde vîi?

— Din cutare casa de jocu pré bine cunoscuta de mine, unde m'am jucatu de-a cartile in o compania fôrte buna. Numai joculu acest'a m'a tinutu in deparare.

— Va să dica, joci de optu dile?

— Nenectatu. Abia am apucat u atât'a timpu, că să beu putintelu, spre a me sustiné.

— Dar celu putinu, câstigatu-ai?

— Intrebare de risu, seump'a mea! Nu mai tini minte proverbulu: „Norocosu in amoru, nenorocosu in jocu!“ Deci fiindu că am onórea a fi iubitu de tine, am perduto... Acést'a e o logica neatacabila. Nu mai am nici unu cruceru.

— Cu alte vorbe, — dise Simiona, cu o espressiune fôrte pronunciata, — fomea te-a silitu a viní la mine?

— Nici decâtú fomea, ci amorulu! Dam'a de pique si dam'a de tréfle potu să-mi rapésca timpulu, inse anim'a mea remane a ta!.. Pana candu me jucám de-a cartile, nu incetai a cugetá la idolulu meu, me ocupám de interesele ei, si prob'a cea mai invederata a purtării mele, este, că astadi ti-aducu o afacere buna.

— O afacere buna pentru mine de la tine! — esclama vrajitórea cu o nencredere satirica. Ast'a ar fi o poma nouă.

— Nimica nu este nou sub sóre. Asculta si judeca...

— E bine! Ce este?

— Este in lume unde-va o dama mare, fôrte bogata, in legatura óre-care de ruda cu marquisulu Saint-Maixent, domnulu meu.

— Cum se numesce acésta dama mare?

— Contess'a Maria de Rahon.

— Socia contelui Ludovicu de Rahon, locoteninte generalu in armatele regelui, si proprietarulu mai multoru mosii mari in provinci'a d'Auvergne?

— Aceea.

— Continua!

— E bine, in sé'a acést'a, său celu multu mane, contess'a de Rahon, deghisata fara 'ndoíela, său dóra mascata, dar — in urmarea avisului ce-ti dau — o vei recunoscă usioru, va fi in odai'a acést'a, in acel'a-si locu unde me vedi acumă...

II.

Visulu contessei:

— Contess'a de Rahon la mine? — esclama Simiona cu o espressiune de supriudere adanca.

— Da.

— Ce va viní ea să facă?

— A te rugá să-i spuni de norocu.

Simiona facu o miscare.

— Acést'a te surprinde? — intrebă Lazaru.

— Da, si inca multu.

— Pentru ce?

— Pentru că mi-pare neverosimilu, să nu dicu de totu necrediutu, că o dama atâtú de mare să aiba ide'a d'a vini să me consulte. De unde ar sci ea numele meu si ciue i-ar fi spusu locuinti'a mea?

— Aice se manifesta intervenirea mea, draga, —

respunse Lazaru. Domnulu meu marquisulu de Saint-Maixent, candu petrece la Paris, face adese ori visite in otelulu contelui de Rahon, strad'a Culture-Sainte-Catherine, si câte odata me ducu cu elu. Prin urmare eu cunoscu pe domnisiór'a Anastasia Gaudin, prim'a femeia de odaia a contessei.

— Asiu jurá, că e o copila frumósa ! — lu-intreupse Simiona cu voce alterata, pe candu unu fulgeru de furia jalusa se aprinse in ochii ei mari negri.

Lazaru redică din umeri cu unu surisu plinu de indresnăla prăsta.

— Totu-de-una aceste presupunerii nentemeiate, — response elu indata ; — pe cuventul meu de onoare, mi-i uritu ! Dar crede-me odata, scump'a mea, că in câtu privesce credint'a, eu sum — unu cane ! — Domnisiór'a Anastasia Gaudin se apropiă cu pasi repedi de anulu alu cinci-diecile, si versatulu micu a facutu din fati'a ei unu — ciuru. Liniscitu-te-am ? Pe scurtu, ieri o intelnăi, si gasindu-o cu o fatia trista, o intrebai ce are ? Ea mi-respusse, că merge să caute unu medicu ; domn'a sa a fostu cuprinsa de unu reu mare in urmarea unui visu infioratoru, care s'a rennotit mai de multe ori si care o preocupa si o torturéza incătu au prins'o frigurile. Ea adause, că domn'a contessa ar plati scumpu esplacarea acestui visu, dar că spre nenorocire ea nu cunoșce nici o persoană, care ar fi in stare a descoperi adeveratulu intielesu. — „Ah, la draci ! esclamai, intemplarea ti-servesce de minune, căci in calea dtale éta-me-su eu omulu, care te pote scapă din incurcatur'a acést'a. Eu sciu o ghicitore de primulu meritu, care posede darulu admirabilu d'a interpretă, fara d'a se insielă nici odata, visurile cele mai complicate. Acestu daru naturalu alu ei e desvoltatul prin studiu. Cei ce o consulta (si numerulu loru e mare) o credu de minune si i canta laude . . . Ea se numesce Simiona Raymond si siede in strad'a Lanterne.“ Anastasia Gaudin se adanci in meditatinni, scrise pe unu petecu de hârthia indicatiunile date de mine, si mi-spuse că va svatuí contess'a a viní a te consultá astadi, séu mane fara 'ndoieala. Pregatesce-te dar a primi pe acesta visitator de innalta importantia si gândesc-te a-i respunde totu ce va lingusi mai multu dorintiele si sperantiele sale, căci tu scii că si mine, că acesti domni mari si bogati, pe cari i asculti in viétia, se aréta bucurosu cu atâtu mai generosi, cu câtu sunt mai indestuliti de oracolu.

— Da, sciu acést'a, — response Simiona cu recela, — si totusi, candu contess'a de Rahon va viní, i voi spune adeverulu . . . nimicu decătu adeverulu.

O espressiune adanca de mirare se oglindă pe fati'a iluminata a lui Lazaru.

— Adeverulu ! — repeti elu. Ah ! acusi mi-oiu perde capulu ! Dóra din intemplare si tu credi in visuri ? Séu dóra si tu iezi seriosu sciinti'a ta de ghicitore ? Tu ins'a-ti vîi dar a te convinge, că cartile tale de tarocu, torchil'a ta de cafea, oglind'a ta magica si tôte celealte obiecte, nu sunt numai niste lucruri prin cari se atragu neghiobii, nisice curse de strengari, in sfîrsit u nisce roti nedelaturabile ale unei masini ingeniöse, pusa in miscare a nume pentru a scôte banii din busunarele tuntiloru.

— Nu sciu, — murmură Simion'a.

— Ah ! asiá, să vedemu, scump'a mea, óre nu tu esti mai antâiu amagita ?

— Nu sciu, — dise ea.

— Esplica-te, căci me incâlcescii.

— E unu ce pré simplu. Artea de a interpretá visurile, intocmai că aceea de a cercă descoperirea viitorului din liniile palmei, din stele, din cartile de tarocu, e supusa la regule cari nici decătu nu atârna de la vointi'a mea, si pe cari a trebuitu să le studiez adaneu, pentru că la din contra n'asiu puté sustiné nici unu momentu rolulu meu de datatôre 'n carti si spusetore de norocu. Asiá dara, de căte ori mi se prezinta prilegiulu, va să dica, de căte ori vine cine-va să me consulte, eu aplicu esactu aceste regule. Eu esplidu visurile secundum artem. Eu nu inventezu nimicu, me silescu a interpretá ceea ce mi-paru a indică liniile din palma, cartile de tarocu si stelele. Dicu acele adeveru, séu mintiesc ? Nu sciu. Inse eu vedu asiá desu realisandu-se profetiile mele din punctu in punctu, că sunt momente candu sum p'aci să credu si eu, si eu credu. Acuma intielegi si tu, că pentru ce am responsu la intrebările tale că : „Nu sciu !“

— Apoi findu că lucrulu stă asiá, — dise Lazaru, — éta palm'a mea, o supunu scrutărilor tale in falibile. Spune-mi iute, déca domn'a Fortuna mi-va suride si mie intr'o dì óre-care si déca am să moru milionar ?

Simiona aruncă ochii ei spre palm'a scurta si largă ce se tinea inaintea ei, si sprincenele-i se incretira putinu.

— Ah ! drace ! — murmură tinerulu carele observă acesta incretire, ori cătu de ascunsu fu aceea, — mi-se pare că destinulu meu n'are colorea rosei ?

Vrajitora dadu din capu.

— E bine, ce vedi ? — lu-intrebă tinerulu.

— Vrei s'o scii ?

— Da.

— E bine, eu vedu o linia de viétia fôrte tulburata, fôrte aventurósa, si care se incheia prin o spen-diuratore.

Lazaru facu unu grimasu fôrte neplacutu.

— Ciudata esplicare ! — gangavî elu. Da, la draci ! Acesta spen-diuratore in perspectiva mi-face să me tréca niste fiori ! Spre norocire inse mi-mai ramane o mantuintia.

— Ce ?

— Aceea că nu voiu crede profetirea ta. Să vorbim despre altele !

— Nu-mi pasa ! Să vorbim, déca vrei, despre domnulu teu, marquisulu de Saint-Maixent ? Scii ceva nou ?

Lazaru scose unu suspinu adancu.

— Durere, — dise elu indata, — am multe, pré multe noutăti.

— Fati'a ta si suspinulu teu mi-spunu, că acele sunt rele.

— Fôrte, si insu-mi me intrebu, că óre cum va scapă din ele, domnulu meu ? Scii, că diusulu a parasit u repede Parisulu, acum-a su siese septemanî, cu scopulu de a scapă din ghiarele creditorilor sei, cari incepura a se purta fatia de elu 'ntr'unu modu cam necrutiatoru. Elu se duse la Auvergne să imprumute niste bani, pe cele trei séu patru mosiore ce i-au mai remasu inca, spre a mai impaeá nitiulu pe usurarii urlatori si pe liferanti, aruncandu-li vr'o suma óre-care.

(Va urmă.)

S A L O N U

Calindarulu septemanei.

Dumin.	2 14	D. n. bot. 32 d. R. s. p. Silv. s. m. Serg.
Luni	3 15	s. pr. Malachie, ss. mun. Goid., Gedeon.
Marti	4 16	adun. ss. 70 inv. c. p. Teoct. s. m. Cris.
Mercuri	5 17	ss. mun. Teop., Teona s. Sinclit. ajun.
Joi	6 18	ret. Domin. s. st. m. Rom. Laced.
Vineri	7 19	adun. pr. Ioanu Bot. s. m. Atan. Atal.
Samb.	8 20	c. p. Georg. cc. ma. Domn., Virginia.

Septeman'a prima.

— Conversare cu cetitorile. —

Unu timpu indelungatu a disparutu, frumosa cetitoré, de candu nu ne-amu vediutu in acestu locu. Departarea mea inse n'a stinsu dorulu meu d'a conversa dimpreuna, ci inca l'a maritu. „Absintia — dice La Rocheoucauld — miesioréza numai passiunile mici, dar pe cele mari le maresce; precum ventulu stinge luminile si aprinde foculu mai tare.“ Astfelu si lipsirea mea din acestu salonu a stérnitu in mine unu doru si mai ferbinte, sè revinu aice, unde mai de multu am petrecutu atâte ore placute.

E bine, éta-me-su ér aice! Si sositu de nou in societatea dvóstre, amabile domne si domnióre, éta ve si ceru permissiunca, cá in viitoru sè potu avé onórea d'a conversa mai adese ori cu dvóstre.

Prin aceste cuvinte aruncate pe hárthia, introducerea e incheiata. Si acuma — la lucru!

La lucru? Dar eu nu voiescu sè vorbescu despre lucru. Aceste sîre le cetiti duminec'a. Cine ur vorbí duminec'a despre lucru? Nu pentru aceea asteptam cu atâta doru serbatorea, cá si atunce sè ne obosim!

Ba totusi este o exceptiune, candu si duminec'a nu numai se vorbesce cu placere despre lucru, dar acesta se si traduce in realitate. Acésta exceptiune se forméza prin acelu evenimentu mare, candu damele se pregatescu la vr'unu balu, care se va tîne nu peste multu, si toalet'a — ce se face a casa — nu este inca gata. Atunce nu este nici dumineca, nici serbatore, ci numai... ruche, chope si plisé...

Me temu, cá si intrarea mea in salonulu dvóstre este reu potrivita. De siguru sunteti ocupate. Degetele subtile manuéza cu iutiéla aculu ce strapunge desu stof'a usiéra. Ochii-ve nu vedu nimica, decâtul idealulu ce v'ati creatu despre fitórea toaleta. Spiritul dvóstre inca se concentréza totu acolo. Prin urmare nu veti avé timpu sè stati cu mine de vorba. Dar nici nu voiu avé unde sè siedu, căci éta divanulu, fotelurile si tóte scaunele sunt incarcate de felurite bucatiele ale toaletei ce se pregatesce.

Căci de candu nu ne-amu vediutu, éta cá anulu vechiu s'a cufundatu in valurile vecinieei. A sositu altulu, nou. Numai de-ar fi mai bunu decâtul cei precedenti. Acei ce numai pentru aceea se potu numi carturari, căci se jóca de-a cartile, nu astépta nici unu bine de la anulu nou, pentru că acesta are la fine doi sieptici, si siepticii nu potu sè formeze — Kunststück.

Vomu vedé realizá-se-va acésta temere?! Ce e dreptu, septeman'a prima nu ni promite multu bine si

frumosu. Josu la Dunare resboiulu are sè isbucnésca de nou in totu momentulu, devastându munti si campi, facându cenusie orasie si sate, frangându sperantia parintilor, stingându iubirea consórtelor si ucidiendu fericirea copilasilor...

Dar sè ni intórcemu privirea de la acestu tablu inspaimantatoru! Sè vedem ce ni-a mai adusu prim'a septemana a anului?

Unu timpu de primavéra. Si de cumva n'ar fi in tóte dilele o bură cătu de désa, amu crede, cá érn'a a si trecutu. Publicul a si inceputu sè-si faca preambulările de primavéra. Damele mai tinere — si care n'ar vré sè fia tinera! — nu mai iesu cu bunditia.

Dar si acésta caldura are partea sa neplacuta. Sunt multi cari o injura. Nu intielegu pe negotiatorii de lemne, ci pe acea societate, care in vîr'a trecuta si-a eladit in paduriti'a orasului la tiernurele lacului unu pavillonu pomposu. Pavillonulu a constatuitu cam multisioru. La vr'o 40,000 fl. Inse societatea a platit u tota placerea acést'a suma, sperandu a nu pagubi, si fiindu sigura a incassá o mare parte din ea — la érna, candu laculu va inghiati si lumea, va viní sè se turisieze (in limbagiu Bucurescén sè „patinez“) pe ea. Érn'a sosì. Inse laculu nu mai voi sè inghiatie. In urma inse totusi se indură si inghiatià. Dar ce folosu! A dôu'a di radiele sôrelui topira — tóte ilusinile societătii.

Bine, cá celu putinu balurile nu sunt espuse ferbintielei sôrelui. De aceste voru fi mai multe, decâtul in anii trecuti. Semnulu, cá e intemeiata planșorea ce audim in tóte dilele, cá „nu sunt bani.“

Frumósele mele cetitoré inca voru luá parte de siguru la baluri. Sè-mi permita dar a le rugá, sè binevoiésea a impartesi „Familiei“ suvenirile loru, pofindu-li — — —

Petrecere buna!

Iosiful Vulcanu

Viitorulu costumu alu preotiloru din România.

Amu impartesitu si noi, cá — la initiativ'a Em. Sale mitropolitului-primatu din Bucuresci — o comisiune a compusu unu costumu nou pentru preoti, care va inlocui pe celu strainu si urtu de pan'acuma.

Acestu costumu nou, precum cetimu in „Vocea Clerului“ e compusu asiá :

Reverend'a (antereu) lunga dupa statur'a făcaruia, inse de la talp'a incaltiaminteloru mai scurta in susu de 15 centimetri.

Culórea este cafenia ce-va mai deschisa, de a-cee-a-si culóre voru fi si pantalonii, inse ce-va mai inchisa; este desfacuta de la gâtu pana josu, dar se inchiaie pe de desuptu, avendu in partea drépta care trece pe d'a supra celeilalte nasturi imbracati totu d'aceea-si culóre, ce-va mai inchisa, spre a se distinge de facia, inse numai pana la brâu.

Cordonulu de incinsu, la protoierei, cá semnu de distinctiune, este rosiu cardinalu si latu de 8 cen-

timetri; ér la subprotoierei de aceea-si culore, inse de siese centimetri. Pe piciorulu dreptu atérrna cát o esiarpa dubla, la capetele careia sunt ciucuri de trei centimetri de firu albu la protoierei, ér la subprotoierei de metasa alba si ciucuri de dous centimetri. La presiedintele si membrii consistoriului, cordonulu este de aceea-si latime cát si la protoierei, inse de colore albastre, asemenea si esiarpa, care este cu ciucuri de metasa galbini, ér presiedintele cát semnu distinctivu are o cruce cusuta la cordonu si ciucuri de firu galbenu. La preoti cu rangu, cordonulu este de colore verde, asemenea si esiarpa, care are ciucuri de metasa galbena; inse la cei cu ranguri superioare cordonulu are latimea cát la protoierei; ér cei cu ranguri inferioare cát la subprotoierei. La iconomu ciucurile este spre distinctiune de firu galbenu. La preoti fara ranguri atâtu cordonulu, cát si esiarpa este de colore cenusia si cu ciucuri negri.

Esiarp'a inse nu se va purtă de preotu totdeuna, ci numai la serbatori si la solemnităti, precum la palatul mitropolitanu, la autorităti de totu felulu candu va fi tramsu in misiune.

Totii preotii vor purtă bastónele negre, la cei cu functiune administrativa si cu ranguri, bastónele sunt cu canavuri negri de lana séu metasa, la ceilalți fara canavuri.

Revisorulu are cordonulu si esiarpa cát si protoerii, la cordonu inse are o catarama cu imagin'a S-lor Imperati, scose in reliefu. Diaconul are cordonulu negru fara esiarpa.

Caban'a (giubeau'a) este de orice felu de materiala de lana, dar nu alta culoare decât negra, cu dous degete mai scurta decât reverend'a, si care nu difera de cea pana acum decât numai prin partea dinapoi fiindu taiata mai pe talia; manicele scurte si nu mai largi de 30 centimetri. Captusial'a este simpla si departe de ori ce luxu; captusial'a de pe din nauntru este de colore rosie-cardinalu.

Cátu privesce acoperisul capului s'a admisu palari'a, pentru cát preotii sè fia feriti de plòia si mai cu séma de arsiti'a sôrelui. In serviciulu divinu inse cát si pe strade si ori unde preotulu va fi imbracatu in vestimente sacerdotale, pôrta potcapulu. Candu inse preotulu se afla in biserică, fara a luá parte la slujba, va stá cu capulu descoperit.

Palaria este de castoru, de colore negra cu fundulu rotundu, latimea bordurilor este de cát-va centimetre, cordeu'a de metasa negra, la diaconi snuru.

C u r i e r i u l u m o d e i .

— Budapest 11 ianuarie. —

Scump'a mea amica,

Precum ti-am promis in epistol'a mea din urma, éta ti-si scriu despre toaletele de balu, caci carnavalul éta a sositu dimpreuna cu tóte frumusetile sale fantastice si elegante.

Implinescu cu cea mai mare placere acésta promisiune, fiindu convinsa, caci prin aceste cuvinte aruncate in pripa pe harthia ti-voiu face bucuria mare.

Toaletele din carnavalul acesta se gatesc mai multu din tarlatan simplu, o colore séu stropit u cu auru si argintu; gazirulu numai pentru decoratiuni se intrebuintieza.

Ce se atinge de colori, pe langa colorile palide, cari si pan'acuma erau forte placute, in carnavalul acesta se mai intrebuintieza cu multa placere o mestecatura de colori de totu noue si acésta e deschisurrosia cu lila séu deschisu-lila-rosiu, care reflectéza dous nuantie.

Afara de acésta: verde tulbure, vînetu palidu deschisu rosé si rosiu bordou, inca sunt placute colori, pe langa colorile viue cari facu impressiune forte placuta.

Si tóte aceste stofe de diferite colori sunt decorative asemenea cu auru si argintu séu cu ceva colore viua, cari tóte dau unu aspectu cát de dîne.

In stofa tarlatan de colore crème sunt tiesute trei-trei varge inguste argintie; in tarlatanul de colore marii inca sunt cusute fire de argintu, si in colore osului de elefantu firele de auru, argintu si metasa rosia forméza patratele. Cu unu cuventu nu se afla nici o colore, pe care decoratorii sè no innaltie acuma cu argintu si auru.

E de totu frumosa o toalata de balu de colore osului de elefantu, cu rochia de tarlatanu cu puncte de auru, de desuptu cu incretituri si siopuri, intre cari se acomodeaza panturi de gaziru. Partea de-a supra din taffota crème, dinainte lungimea 20 centimetrii, ér dinapoi unduléza in slepu lungu, care e trusratu cu girlande din rose palide si cu frundie intunecose; asi si tal'a dinnainte si de desuptu in pregiuru se decoréza cu girlande de rose.

O toaleta din tarlatan vînetu-deschisu, pe rochia de desuptu ineredituri indoite, pe cari de-a supra se aplica o inereditura de taffota neteda, ér dupa aceea schimbatu inereditura indoite din tarlatan, si ineredituri din tafota simpla, ér de a supra o inereditura indoita. Rochia de-a supra din tarlatan vînetu cu vargaturi argintie se decoréza cu ineredituri din taffota. Tal'a lunga, care se imbumba dinnapoi, se decoréza cu fionuri din panglica de gros-grain. Pe capu si pe umerulu dreptu se acomodeaza rose in colore thea.

Cá se fia intregita toaleta de balu, mai trebue si unu entrée elegantu din faille albu, decorat cu primu de lebeda.

Fiindu convinsa, caci si tu, iubit'a mea, vei participa la mai multe baluri, — te rog sè me insciintiedi cum ai petrecutu?

A ta

Alesandrina.

Oglind'a lumei.

(H.) Sub acestu titlu deschidemu in fóia nostra o rubrica noua, caci — in lipsa de diuare politice romane din Budapest — publiculu nostru cetitoriu se afle, celu putinu in liniamente principale, evenimentele mai importante ce se petrecu in lume. Politica militanta, firesce, noi nu vomu face, caci nu este misiunea acestei foi. Vomu insemná numai faptele, caci cronicari.

Despre crisa orientala publicamu mai la vale unu articolu specialu. Aice vomu insemná numai celealte evenimente.

In Berlin la 1 ianuarie s'a serbatu jubileul militarescu de 70 ani alu imperatului Vilelmu. Cu acésta ocazie l'a salutatu o deputatiune in frunte cu elironomulu, care in cuventulu prin care a salutatu pe imperatulu, a accentuat, caci Germania prin milita-

rismu s'a innalțiat la demnitatea în care se află acumă.

Jidovii erau au datu alarmă în contra României, strigându cu o gura 'n cu ceru cu alt'a 'n pamentu, că Romanii persecuta pe jidovi. Lucrul a devenit grozavu, era p'ací s'e se pornescă o invasiune, cându în urma se dovedi, că jidovii si de astă-dată mintira. Persecutiunea, de care se plansera, fu numai intipuita. România nu s'a folositu decât de dreptulu seu, găindu afară pe unu vagabundu.

In Anglia sympathia si antipathia turcescă luptă crâncen la olalta. Acusi un'a, acusi alt'a vine de-a supra. De curendu s'a inființiatu acolo si unu comitetu, care va face colecta pentru ajutorarea ranitilor turci.

Din Francia, unde republică cu greu se poate intărî, corpulu legiuitoru si-a deschis în dilele treceute sessiunea.

In Russia secta nihilistilor face ingrijiri mari guvernului. Aceasta sectă, în tendințele sale politice, sămena multu cu renunț'a „internatională.“ De curendu politia a descoperit unu complotu alu nihilistilor, si in urmarea acesteia s'a arrestat multi.

America precum se vede, erau are s'e devina teatrulu unor intemplieri sangerose. De candu s'a inceputu alegerile de presedinte, cele două partide, republicană si democratică, luptă cu cea mai mare inversiunare. Se depesiéza din New-Orleans, că militia democratică acolo a ocupatul palatulu justitiei, a numită judi democratici si a cuprinsu tōte oficiele politice. Sange nu s'a versat.

V e c i n i .

(H.) Turcii se incurca totu mai tare cu vecinii sei. Conferintele tinute pan'acuma la Constantinopole n'a produsu pacea dorita. Turcii nu vreu s'e concéda nimica, ei se simtu destulu de tari spre a dă peptu cu russii; acestia inca nu cedéza, — prin urmare resultatul vorbelor multe va fi — unu resboiu.

Turcia in increderea sa a — cutediatu multu. De curendu directiunea postelor si telegrafelor din Constantinopole a adressatu celei din Bucuresci o mustrare, in care se dicea, că biouroul telegraficu otomanu de la Iticani a comisut cutare neregula; cu tōte că Iticani nu e in Turcia, ci in România, prin urmare nu poate fi otomanu, ci Romanu.

Inca inainte de astă insulta s'a publicat constitutiunea turcescă, in care se vorbesce de „provincii privilegiate“, cari facu „unu totu nedespartibilu“ din imperiul otomanu, si locuitorii acestui imperiu sunt toti „otomani“, ér dominitorii provincielor privilegiate se numesc „siefi.“

Agentulu romanu din Constantinopole a incintiatu pe guvernulu din Bucuresci, că Savset pasia a declaratu, că si România se intielege sub acele „provincie privilegiate.“

In urmarea acesteia la Bucuresci se porni o agitațiune mare. Ambele parti ale corpului legiuitoru tinura siedintie secrete, si apoi una la olalta, si detera dovedă de unu adeveratul patriotismu, invitandu guvernulu a cere satisfactiune seriōsa.

Aceasta pasire solemau si produse rezultat. O depesă din Viena si din Bucuresci anuncia, că ministerulu turcesc si-a vînuitu in ori, si a decisu a dă

României satisfactiunea ceruta, esplinandu in modu oficialu acele expresiuni din constitutiunea turcescă.

Asiā dara Port'a vré s'e traiésca bine cu acestu vecinu. Dar cum va puté si cu ceialalti, vomu vedé!

C E E N O U ?

Anu nou fericitu! Si la multi ani! Éta dorintia cu care deschidemu acesta rubrica. Cerulu s'e reverse darurile sale fericitoare a supra natiunii nostre!

La revedere! cu aceste cuvinte ne-amu despartit in anulu trecutu de publiculu nostru cetitoru. — Cu placere vedem, că nu numai cea mai mare parte dintre cunoscutii nostri s'au intrunitu erași, — ci cunun'a frumosă a abonantelor nostru s'a mai impodobit. Considerandu aceasta inmultire de abonanti, noi inca vomu face totu ce va fi cu putintia, spre a satisface justele pretensiuni ale publicului nostru. Ne rogămada de nou de toti amicii acestei foi, si in genere de toti sprințitorii unei intreprinderi literare, s'e binevoiesc a recomandă „Familia“ in cerculu cunoștinței loru. S'e bage de séma bine publiculu nostru, că nu mai ese nici „Federatiunea“, nici „Albina“; si că prin urmarea in Budapest „Familia“ e singur'a foia romanescă! S'e sprințesca celu putinu acést'a, căci acusi nu va mai apară aice nici o foia romanesca!

Dóm'n'a Stanca. Sub acestu titlu iucepemu s'e publicamu in orulu de fatia unu pré interessantu studiu istoric de dlu dr. Gr. G. Tocilescu. Credem, că aceasta scriere va fi primita cu acea placere de catra publiculu nostru cetitoru, de care sunt vrednice tōte serierile talentatului dnu autoru. Adaugem, că portretulu publicat in acestu numeru, nu este datu de dlu Tocilescu, ci de redactiune.

Societatea Româna-Juna a anuntat că va serbă ajunulu anului nou cu unu concertu la care aveau s'e coopereze si trei dame. Dupa partea musicala dantiu si la miédia-nópte unu banchetu generalu. In nrulu vîitoru credem a puté publica unu raportu specialu.

Societati si institute.

Societatea pentru fondu de teatru romauu. Comitetulu a tinutu in septeman'a trecuta două sie-dintie, despre cari vomu raportă mai pe largu in nrulu vîitoru. De ocamdata publicamu urmatorulu :

A p e l u.

In urmarea conclusului adusu de catra adunarea generala din Lugosiu, comitetulu Societății vine s'e invite, pe calea publicitatii, inca odata pe toti acei domni, cari datoréza Societății pentru fondu de teatru romanu capitaluri séu taxe, că — pana 'n 1 martiu a. c. st. n. — ori s'e platéscă in bani gata séu in obligatiuni de statu séu in hárthii de valore cari producă 5% anuale — sum'a promisa, ori s'e dea obligatiuni private intabulate realu, — tramitiendu ori care dintre aceste la cassarulu Societății D. Ioanu cav. de Puscariu in Budapest Radialstrasse nr. 70 — : căci la din contra comitetulu va fi silitu a-i urmarí pe calea legii.

Budapest 7 jan. 1877.

Iosif Vulcanu,
secretariu.

Alesandru Mocioni,
presedinte.

Societatea de architecti si ingineri din Bucuresci s'a intrunitu joi in 25 noemvre espirat in a-

dunare generala ordinara, conformu statutelor, sub presiedintia dlui architectu Al. Orescu presedintele societății, asistat de ceilalti membri ai comitetului diriginte. Au fostu presinti 44 dd. membri. Dupa ce s'a cititua darea de séma s'a procedat la alegerea comitetului diriginte pentru nouu periodu 1876—1877 și resultatulu a fostu celu urmatoru : D. architectu Al. Orescu, senatoru, a fostu acclamatu in unanimitate de presiedinte. Dd. ingineri C. Olanescu si M. S. Papadopolu au fostu alesi vice-presiedinti. D. ingineru Emil Lesel, casieru. Cá membri au fostu alesi urmatorii : Dd. Bote ingineru, Hottplet ingineru, Cuchnosky architectu, Manovici ingineru, Leonida Pancu ingineru, Pariset ingineru si Terusianu ingineru. In urma s'a desbatutu cestiunile la 'ordinea dilei si s'a decis că se se faca a apare publicatiunile mensuale ale societății sub forma de Buletin in care, pe langa sumarulu lucrărilor curente, se voru publica articole sciintifice date de membri. Unu comitetu de redactiune se va insarcină cu redigiarea publicatiunilor alu caroru primu numeru se dice ca va apărē peste puținu.

(Unir. Democr.)

Literatura.

Dlu A. I. Odobescu ni-a facutu placut'a su-prindere, tramițiendu-ni unu exemplar din spiritual'a sa lucrare intitulata : „Pseudo-Künegetikos. Cá tóte scrierile dlui Odobescu, asiá si acésta e compusa intr' unu limbagiu in adeveru frumosu romanescu ; de aceea nu ne-am : pututu conteni de a reproduce o parte dintr'ins'a, o basma sub titlulu „Fét'a din pétra.“ Recomandāmu juniloru nostru scriitorii acésta dreptu modelul de limba romanésca !

La Bucuresci s'a fondat unu diuaru unguresc sub titlulu „Bukuresti Hiradó“. Nouu diuaru inse nu face mare sporu pe pamentulu romanescu, caci — dupa o esistintia de 3 luni — are numai 63 de abonanti.

Din Iasi primiramu urmatórea brosiurica : „Discursu introductivu, cetitu in aul'a universității din Iasi la 26 oct. 1876, cu ocașionea solenității aniversale pentru fundarea si deschiderea acestei universități, de Petru Suciu, dr. in legi, professoru de dreptu romanu si rectoru universității.“

„Chronologi'a rationale“ séu prescurtare de istoria universală de A. D. Xenopolu, profesoru de istoria si filosofia la institutulu academicu din Iasi, a esitu de sub tiparu la Bucuresci. Acésta carte cuprind 200 de pagini in resumatu completu si criticiu a intregei istorii universale, cuprindiéndu si p'a Romanilor.

Din Cernauti ni se scrie, că acolo s'a pusu sub tiparu „Almanachulu Societății Arborosa“ pe anulu 1877.“

„Le Boudoir,“ sub acestu titlu a aparutu in Buda-pesta o fóia beletristica francesa, care va apărē in fia-care septemana odata. Redactoru e Felix d' Ormeuil. Cuprinsulu foii este compilat din diuarele francese de la Paris.

Manualu de Sintaxa romana pentru clasele secundare de C. S. Stoicescu si diae. St. Calinescu, licentiatu in litere si profesoru, a aparutu la Bucuresci.

Avisu on. publicu!

„Familia“, diuaru beletristicu literar, cu ilustratiuni, apare de 12 ani regulat in fia-care dumineca, avendu colaboratori unu numeru frumosu de barbati distinsi. *Publica in tota septemana unu resumatu alu evenimentelor din orientu, si portretele barbatiloru, cari jocă roluri de frunte in ele.*

Condițiunile de prenumeratiune se afla insemnate in fruntea foii noastre.

Favoruri pentru abonantii „Familiei.“

Totu aceia cari se abonează la „Familia“ si-potu comandā la redactiunea nôstra cu pretiuri fôrte scadiute urmatorele carti :

1. „Selavulu Amorului“, romanu originalu, de subscrisulu, in trei tomuri ; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 2 fl., pentru altii 3 fl.

2. „Novele,“ de subscrisulu, in 3 tomuri ; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 50 cr., pentru altii 3 fl.

3. „Poesii,“ de subscrisulu ; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 50 cr., pentru altii 1 fl.

4. „Cavalerii Nopții,“ romanu in 5 tomuri mari, de Ponson du Terrail, tradusu de subscrisulu ; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ numai 2 fl. 50 cr., pentru altii 6 fl.

5. „De unde nu este rentorcere“, romanu de Adrien Gabrielly, tradusu de T. Budu ; pretiulu pentru abonantii „Familiei“ 50 cr., pentru altii 1 fl.

(Din „Panteonulu Romanu“, — „Columba“, — si „Tanda-Manda“ — nu se mai afla de vendiare nici unu exemplar.)

Dintre tablouri avemu inca numai : „Coriolanu si Veturia“, si „Portretulu lui Ionu Brateanu“, — celu d'antâi pentru abonantii „Familiei“ 60 cr., pentru altii 2 fl., — alu doile pentru abonantii „Familiei“ 50 cr., pentru altii 1 fl. 50 cr.

Dupa aceste ne rugâmu de toti amicii foii noastre „Familia“, se binevoiesca a o recomandā in cercu cunoștinței loru si altora !

Colectantii primescu de la 5 exemplare unulu gratis.

„Siedietórea“, foia poporului romanu, ese odata in luna si constă pe anulu intregu numai 1 fl.

Pentru poporu a mai esitu de sub tipariu dilele trecute, totu de subscrisulu : „Goronulu lui Horia“, o legenda in versuri. Pretiulu unui exemplar e 5 cr. Inse mai putine de 10 exemplare nu se tramitu.

Iosifu Vulcanu.

Chiar acumă a aparutu de sub tipariu : „Ranele Natiunii“, romanu originalu in 3 tomuri, de Ios. Vulcanu. Recomandāmu acestu opu iubitorilor de beletristica, că lectura pentru serile lungi de érna, totu-o data că premiu pentru anulu nou. Pretiula unui exemplar e 2 fl. Prenumerantilor se va spedă in-data.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Aleșandru Kocsy in Pest'a. 1877. Calea tierei nr. 39.